

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága az elsőfokú eljárásban személyesen eljár, a felülvizsgálati eljárásban dr. Tibori István pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a Békés Megyei Rendőr-főkapitányság /5600 Békéscsaba, Bartók B. út 1-3./ alperes ellen panaszt elbíráló határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Békés Megyei Bíróság 2010. március 24. napján kelt 6.K.23.024/2010/5. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Békés Megyei Bíróság 6.K.23.024/2010/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 /tízezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget, továbbá az államnak - külön felhívásra - 36.000 /harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

A felperes részére kirendelt pártfogó ügyvéd munkadíját az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a 2009. szeptember 21-én macskáját ért támadás - lövés - miatt kívánt feljelentést tenni M. B. hivatásos vadász vadőr ellen.

2009. szeptember 22-én és 23-án szóban jelezte a Rendőrőrsön szolgálatot teljesítő rendőröknek a történeteket, és azt, hogy feljelentést kíván tenni M. B. ellen.

2009. szeptember 24-én megjelent a Rendőrőrsön a feljelentés miatt, aholis az általa elmondottakat bejelentési jegyzőkönyvben rögzítették.

Szeptember 25-én visszament a rendőrőrsre és hangsúlyozta, hogy feljelentést kíván tenni M. B. ellen; mivel ott nem talált senkit, felhívta a 107-es segélykérő számot, és az ügyeletessel beszélt ez ügyben.

A későbbiek során ezen a napon a Rendőrőrsön meghallgatási jegyzőkönyvet vettek fel a felperessel.

A felperes ezen rendőri intézkedések ellen nyújtott be panaszt a Rendőrkapitányságon, ahol a panaszt a 2009. október 16. napján kelt 04080-105/2/2009.Rp. számú határozattal elutasították.

A felperes fellebbezett a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes a 2009. december 2-án kelt 040005/15/2/2009.P. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperesi határozatok felülvizsgálatát, hatályon kívül helyezését, és az alperes jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalára kötelezését kérte.

Arra hivatkozott, hogy többször elmondta a Rendőrőrsön szolgálatot teljesítő rendőröknek, hogy M. B. ellen feljelentést kíván tenni az általa elkövetett bűncselekmény miatt; azonban meghallgatásakor bejelentési jegyzőkönyvben rögzítették az általa elmondottakat, majd a következő napon - ismételt kérése ellenére - sem feljelentést, hanem meghallgatási jegyzőkönyvet vettek fel vele.

Arra hivatkozott, hogy a rendőrség megsértette a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény /a továbbiakban: Be./ 170. § /1/ bekezdésében, a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény /a továbbiakban: Rtv./ 13. és 14. §-ában foglaltakat, továbbá a belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozóhatóságok nyomozásának részletes szabályairól, és a nyomozási cselekmények helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. /VI. 24./ BM-IM együttes rendelet /a továbbiakban: Rendelet/ 100. §-ában és 103. § /2/, /3/ bekezdésében foglaltakat.

A megyei bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte, és elutasította azt.

Ítéletének indokolásában az Rtv. 92. § /1/ bekezdésére, 93/B. § /1/ bekezdésére, 13. § /1/ bekezdésére, a Rendelet 100. §-ára hivatkozással kifejtette, hogy a közigazgatási eljárás keretében vizsgálat tárgyává tehető rendőri intézkedések körébe tartozik a 2009. szeptember 22-i közlése a felperesnek Kiss Miklós rendőrtörzsőrmester felé; azonban ezzel kapcsolatban maga a felperes is azt említi a keresetében, hogy ekkor csupán szólt a törzsőrmesternek a történetekről, tehát maga sem hivatkozik arra, hogy ebben az időpontban akár feljelentést, akár bejelentést tett a rendőrségen.

Ezen időpontban történő közlését egyébként a közigazgatási eljárásban feltárt adatok nem támasztják alá, tehát annak megtörténtéről tényként nem beszélhetünk.

2009. szeptember 23. napján szintén nem tett feljelentést az elkövetett cselekmény miatt a felperes - saját előadása szerint sem -, ugyanis ekkor a Rendőrőrs rendőrei nem tartózkodtak a

rendőrőrsön; csupán jelezte nekik a rendőrség épülete előtt, hogy feljelentést kíván tenni M. B. ellen, aki a macskáját meglőtte.

A megyei bíróság álláspontja szerint az érintett rendőrök ezen szeptember 23-i közlést követően nem voltak kötelesek az ügyben azonnal intézkedést tenni, hiszen a felperes előadását semmi nem támasztotta alá, és pusztán az ő közlése alapján intézkedési kötelezettségük a jogszabályi rendelkezések alapján sem állt fenn.

2009. szeptember 24. napján az elkövetett cselekmény miatt a felperes feljelentés-tételi szándékkal megjelent a Rendőrőrsön, ahol a jegyzőkönyvet felvették; a jegyzőkönyvben a feljelentést bejelentésnek nevezték, azonban valamennyi körülményt rögzítettek, amelyet az esettel kapcsolatban elmondott, és a feltárt adatok szerint - ezen bejelentés alapján - az eljárás megindult.

2009. szeptember 25. napján gyakorlatilag ezt a bejelentést egy meghallgatási jegyzőkönyvben kiegészítette a felperes. A megyei bíróság megítélése szerint az a hivatkozása, hogy egyik esetben sem nevezték az intézkedő rendőrök a felvett beadványokat feljelentésnek, nem érdemi kifogás, hiszen éppen a felperes által hivatkozott Rendelet 100. §-a mondja ki, hogy a feljelentés minden olyan közlés, ami formához nem kötött, és ami bűncselekmény gyanújára utaló tényállást, illetőleg adatot tartalmaz.

Annak eldöntése, hogy az eljáró rendőrkapitányságok az elrendelt nyomozást illetően bármely nyomozati cselekménnyel késedelembe estek-e, vagy bármely nyomozati cselekményt nem megfelelő időben, vagy nem megfelelő módon tettek meg, nem közigazgatási eljárás keretében eldöntendő kérdés, és annak felülvizsgálatára a közigazgatási bíróságnak nincs hatásköre.

Hangsúlyozta a megyei bíróság, hogy a nyomozás törvényességét az ügyészség felügyeli, így az ezzel kapcsolatos kifogások az ügyészség által bírálhatók el.

Ismertette azt is a megyei bíróság, hogy a felperes beadványaiban kifogásolta a 2009. szeptember 25. napján a Rendőrkapitányság ügyeletesének telefonban tett kijelentéseit, azonban az alperes által a másodfokú eljárásban csatolt telefonbeszélgetés vizsgálata alapján az ügyeletes rendőr intézkedése - amely felvilágosításra vonatkozott - jogszerű volt.

Ezt meghaladó kifogásai a felperesnek nem tartoznak a közigazgatási eljárásban felülvizsgálható körülmények közé.

A megyei bíróság a felperes egyéb bizonyítási indítványaiival - tanúkihallgatás, szakértői bizonyítás - szemben azon álláspontra helyezkedett, hogy azok az elbírálás szempontjából nem relevánsak, ezért a bizonyítási indítványok megindokolt elutasítása mellett döntött.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezését, és a megyei bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet azért jogszabálysértő, mert a keresetét elutasította, holott a keresetben felülvizsgálni kért határozatok megsértették a Be. 170. § /1/ és /3/ bekezdésében, 171. § /1/ bekezdésében, az Rtv. 13. § /1/, /2/ bekezdésében, és a Rendelet 100. §-ában, valamint 103. § /2/ és /3/ bekezdésében foglaltakat.

A felülvizsgálati kérelemben a felperes részletesen ismertette a macskájával történt eseményeket, a Rendőrőrsön és a Rendőrkapitányságon történteket; fenntartotta a keresetében foglalt további állításait is.

Hangsúlyozta, hogy az általa ismertetett jogszabályi rendelkezések rögzítik, hogy bűncselekmény esetén mit kell tennie a nyomozó hatóságnak.

Álláspontja szerint ennek nem tettek eleget, feljelentését bejelentési jegyzőkönyvben rögzítették, annak alapján - a törvényi kötelezettség ellenére - a rendőrhatalóság semmiféle intézkedést nem foganatosított, helyszíni szemlét nem tartott, nyomkutatást nem végzett, tanúkutatást nem folytatott.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a megyei bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást, és abból - az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával - helytálló jogi következtetést vont le.

Mindenekelőtt kiemeli a Legfelsőbb Bíróság, hogy a perbeli ügyben elhatárolást igényel a rendőrségnek - mint nyomozóhatóságnak - a nyomozással kapcsolatos eljárási tevékenysége, amelynek felügyelete ezen cselekmények vizsgálata, és jogszerűségének megítélése nem a közigazgatási perben eljáró bíróság feladata.

A felperes ezzel kapcsolatos kifogásainak vizsgálatát jogszerűen mellőzte a megyei bíróság, azzal a Legfelsőbb Bíróság is egyetért.

A keresettel támadott határozatok a felperes panaszának kivizsgálása során születtek, kizárólag e körben vizsgálódhatott a megyei bíróság.

Hangsúlyozza a Legfelsőbb Bíróság, hogy a felperesi panasz körében vizsgálható tényeket és körülményeket az alperesi szervek - hatósági jogkörükben eljárva - megfelelően kivizsgálták, annak

eredményéről, és az alapul vett jogszabályi rendelkezésekről a keresettel támadott határozatok indokolásában számot adtak. Helytállónan állapította meg tehát a megyei bíróság, hogy a felülvizsgált határozatok nem tekinthetők jogszabálysértőnek.

A felülvizsgálati kérelemben is megsértettként jelölt jogszabályi rendelkezések a nyomozás, büntetőeljárás - és nem a panasz kivizsgálása - körében irányadóak, így jelen közigazgatási perben felülvizsgált eljáráson nem kérhetők számon.

Kiemeli azt is a Legfelsőbb Bíróság, hogy a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 270. § /2/ bekezdése és 272. § /2/ bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható.

A felülvizsgálati kérelem tartalmi elemzéséből következően a felperes a megyei bíróság által megállapított tényállást vitatta. Ezzel kapcsolatosan az egységes, és következetesen kialakult bírói gyakorlat szerint, ha a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélettel megállapított tényállást, vagyis azt sérelmezi, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206. §-ának megsértésével állapította meg, a jogerős ítélet érintésének csakis akkor van helye, ha a tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte; ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. Nem állapítható meg azonban jogszabálysértés akkor, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja.

A Pp. 206. §-a szerinti szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás - ha az nem iratellenes vagy logikátlan - felülvizsgálata nem lehet eredményes; a felülvizsgálati eljárásban ugyanis felülmérlegelésnek nincs helye, nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet ezen kritériumoknak maradéktalanul megfelelt; a tényállást logikusan, okszerűen, a perben rendelkezésre állt iratanyag alapulvételével rögzítette.

A felülvizsgálati kérelemben foglaltak kapcsán szükségesnek tartja a Legfelsőbb Bíróság annak hangsúlyozását, hogy 2009. szeptember 24-én a Rendőrsön írásba foglalták a felperes által elmondottakat, bejelentési jegyzőkönyv formájában. Az adatok rögzítése közben szolgálati gépkocsival kimentek a bejelentett cselekmény helyszínére, digitális fényképfelvételeket készítettek. Az elkészült jegyzőkönyvvel kapcsolatban a felperes kifogást, észrevételt nem tett, azt elolvasás után aláírta.

2009. szeptember 25-én a felperes ismételtén megjelent a Rendőrőrsön, ahol közölte, hogy az előző nap tett bejelentése helyett inkább feljelentést kíván tenni. Ekkor tájékoztatást kapott arról, hogy a korábban tett bejelentésében is szerepeltek mindazok a tartalmi elemek, amelyek alapján az eljárás megindul.

A perben rendelkezésre állt iratokból egyértelműen megállapítható volt, hogy a hatóság már az első alkalommal felvett bejelentési jegyzőkönyvet feljelentésnek értékelte, és annak alapján az eljárást megindította.

Annak eldöntése, hogy a büntetőeljárás során még milyen intézkedések foganatosítására van szükség, a nyomozó hatóság feladata, és meghaladja a felperesi panasszal érintett - a jelen eljárásban vizsgálható - kört.

Minderre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a Legfelsőbb Bíróság a felperest a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése szerint kötelezte.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes személyes költségmentessége folytán a 6/1986. /VI. 26./ IM rendelet 13. § /1/ bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2011. március 9.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó bíró, Dr. Patyi András sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

**A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság**

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága az elsőfokú eljárásban személyesen eljár, a felülvizsgálati eljárásban dr. Tibori István pártfogó ügyvéd /5700 Gyula, Béke sgt. 58./ által képviselt felperes neve/felperes címe/ felperesnek a dr. Boros Erzsébet ügyvéd /5600 Békéscsaba, Luther u. 12./ által képviselt alperes neve/alperes címe/ alperes ellen panaszt elbíráló határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Békés Megyei Bíróság 2010. március 24. napján kelt 6.K.23.024/2010/5. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Legfelsőbb Bíróság 2011. március 9. napján hozott Kfv.IV.37.646/2010/4. számú ítéletének kijavítása tárgyában - hivatalból - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Legfelsőbb Bíróság a Kfv.IV.37.646/2010/4. számú ítélete rendelkező részének második bekezdését akként javítja ki, hogy a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen a végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Pp. 224. § (1) bekezdése alapján a bíróság névcseré, hibás névírás, szám- vagy számítási hiba vagy más hasonló elírás esetén a határozat kijavítását végzéssel bármikor hivatalból is elrendelheti.

A Legfelsőbb Bíróság ítéletében - elírás folytán - a felperest annak ellenére kötelezte a felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére, hogy a felperes személyes költségmentességben részesült.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság a hiba kijavítását a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 224. § (1) bekezdésében írtak szerint hivatalból elrendelte.

Budapest, 2011. április 13.

***Dr. Buzinkay Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó
bíró, Dr. Patyi András sk. bíró***

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő